

Kolmandaks põhineb Üldkohtu eeldus, et FM-GWG ⁽¹⁾ § 31 lõike 3 punktis 2 ja kapitalinõuete direktiivi ⁽²⁾ artikli 67 lõike 1 punktis o sätestatud tingimused on täidetud, nendes sätetes ette nähtud tingimuste vääral tõlgendusel ja lisaks sellele tõlgendas Üldkohus vääralt liikmesriigi tasandil vastu võetud haldus- ja kohtuotsuseid.

Neljandaks väidab apellant, et nende väidete tagasilükkamisel, mis põhinevad eeldusel, et esineb kapitalinõuete direktiivi artikli 67 lõike 1 punkti d kohane tegevusloa kehtetuks tunnistamise alus, ja mis vaidlustatud kohtuotsuse kohaselt puudutavad tegevusloa kehtetuks tunnistamise seisukohast ebaolulisi kaalutlusi, on tehtud vigu, mis on samalaadsed kolmanda väite raames käsitletud vigadega.

Viiendaks ei analüüsinud Üldkohus konkreetselt teist väidet, mis põhineb proportsionaalsuse põhimõtte rikkumisel.

Kuuendaks põhineb neljanda väite, mille kohaselt oli rikutud apellandi kaitseõigust, tagasilükkamine õiguslikult ekslikul eeldusel, et arvesse tuleb võtta vaid väidetavaid varasemaid rikkumisi, mitte aga olukorda tegevusloa kehtetuks tunnistamise kuupäeval.

Seitsmendaks on vaidlustatud kohtuotsuses rikutud menetlusnorme, kahjustades apellandi huve. Eelkõige ei teavitanud Üldkohus apellanti sellest, et tema õiguslik seisund oli täielikult muutunud, ega võimaldanud tal seejärel esitada õiguslike ja faktiliste asjaolude kohta oma seisukohti.

⁽¹⁾ Austria seadus rahapesu ja terrorismi rahastamise tõkestamise kohta finantsturgudel (Österreichisches Bundesgesetz zur Verhinderung der Geldwäsche und Terrorismusfinanzierung im Finanzmarkt).

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. juuni 2013. aasta direktiiv 2013/36/EL, mis käsitleb krediitiasutuste tegevuse alustamise tingimusi ning krediitiasutuste ja investimisühingute usaldatavusnõuete täitmise järelevalvet, millega muudetakse direktiivi 2002/87/EÜ ning millega tunnistatakse kehtetuks direktiivid 2006/48/EÜ ja 2006/49/EÜ (ELT 2013, L 176, lk 338).

thyssenkrupp AG 1. septembril 2022 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (üheksas koda) 22. juuni 2022. aasta otsuse peale kohtuasjas T-584/19: thyssenkrupp versus komisjon

(Kohtuasi C-581/22 P)

(2022/C 398/23)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Apellant: thyssenkrupp AG (esindajad: Rechtsanwälte M. Klusmann, J. Ziebarth, O. Schley)

Teine menetlusosaline: Euroopa Komisjon

Apellandi nõuded

Apellant palub Euroopa Kohtul:

— tühistada vaidlustatud kohtuotsus;

— tühistada komisjoni 11. juuni 2019. aasta otsus C (2019) 4228 final ⁽¹⁾ juhtumis M.8713 – Tata Steel/thyssenkrupp/JV;

— teise võimalusena saata asi tagasi Üldkohtusse uueks arutamiseks kooskõlas Euroopa Kohtu otsusega; ja

— mõista Üldkohtu ja Euroopa Kohtu menetlusega kaasnenud kohtukulud välja komisjonilt.

Väited ja peamised argumendid

Apellant väidab, et kuna Üldkohus kontrollis tema väiteid üksnes „pealiskaudselt“, ei viinud ta läbi tema tühistamishagi piisavat kohtulikku kontrolli. Lisaks rikkus Üldkohus õigusnormi, kuna jättis kohaldamata õiged sisulised standardid asjaomaste turgude määratlemiseks ühinemisuhtumite korral ja tõhusa konkurentsi märkimisväärsel takistuse (edaspidi „TKMT“) tuvastamiseks, selleks et põhjendada ühinemist keelavat otsust, jättis kohaldamata asjakohased tõendamisstandardid, pööras alusetult ümber tõendamiskohustuse ja moonutas olemasolevaid tõendeid või jättis need arvesse võtmata, samuti ei vaadanud läbi kõiki esitatud väiteid, või teise võimalusena ei põhjendanud piisavalt, miks ta jättis esialgse tühistamishagi täielikult rahuldamata.

Sisuliselt väidab apellant, et Üldkohus oleks pidanud käesoleva kohtuasja menetlemisel järgima enda varasemat pretsedenti 28. mai 2020. aasta kohtuasjas CK Telecoms UK Investments vs. komisjon (T-399/16, EU:T:2020:217), milles ta nägi ühinemisuhtumite korral ette palju põhjalikuma kohtulikku kontrolli standardi kui see, mida on kohaldatud käesolevas asjas:

1. Esimese väitega, mis koosneb kahest osast, leiab apellant, et Üldkohus ei kontrollinud ise piisavalt tühistamishagis esitatud väiteid, vaid piirdus üksnes selle kontrollimisega, kas komisjon oli kõigepealt tegelenud konkreetsete punktidega, ning jättis kontrollimata, kas kasutatud tõend oli usaldusväärne ja kas seda oli nõuetekohaselt tõlgendatud ning kas komisjoni järeldused olid tõesed ja tõenditega piisavalt põhjustatud ka Üldkohtu seisukohast. Apellant väidab, et Üldkohus ei kohaldanud õiget sisulist kriteeriumi – vastupidi kohaldatavas 10. juuli 2018. aasta kohtuotsuses Bertelsmann ja Sony Corporation of America vs. Impala (C-413/06 P, EU:C:2008:392) ja 28. mai 2020. aasta kohtuotsuses CK Telecoms UK Investments vs. komisjon (T-99/16, EU:T:2020:217) loodud pretsedentidele – tõendamaks, et ühinemisi järgselt on olemas piisav TKMT tõenäosus komisjoni analüüsitud tooteturgudele.
2. Teise väitega, mis koosneb neljast osast, leiab apellant, et Üldkohus on rikkunud õigusnormi ja moonutanud tõendeid, kuna toetas vääralt mitme asjaomase tooteturu liiga kitsaid määratlusi lehtterasest toodete jaoks (eelkõige autotööstuses kasutatav kuumtsingitud teras ja pakendamiseks ette nähtud lamineeritud teras), mille puhul komisjon pidas tõenäoliseks TKMT esinemist pärast teatatud ühinemist.
3. Kolmanda väitega, mis koosneb kuuest osast, leiab apellant, et Üldkohtu heakskiidetud konkurentsimeetmete hinnangud, mis puudutavad autotööstuses kasutatava kuumtsingitud terase ja pakendamiseks ette nähtud lamineeritud terase eeldatavalt asjaomaseid turgusid, on vigased põhjusel, et Üldkohus on vääralt kohaldanud paralleelselt kahte vastastikku üksteist välistavat kahjuteooriat (ainuvalitsev seisund ja koordineerimata mõju oligopoolsetele turgudele), kuna jättis määratlemata asjakohase kriteeriumi selleks, et pidada Tata Steeli „oluliseks konkurentsijõuks“ ja käsitles eeldatavat „vahetut konkurentsi“, moonutas tõendeid, mis puudutavad impordipiiranguid, jättis väärad HHI arvutused komisjoni otsustusprotsessis asjakohasteks lugemata ja jättis tühistamishagis nende punktide kohta esitatud väited täielikult läbi vaatamata.
4. Neljanda väitega leiab apellant, et Üldkohus on moonutanud tõendeid ega ole järginud tema kaitseõigusi, kuna tõlgendas vääralt tema väidet uue kahjuteooria kohta, mille komisjon esitas vaidlustatud otsuse punktis 1095, pakkumata apellandile võimalust olla selles küsimuses ära kuulatud ja kohaldades samal ajal ArcelorMittali kui põhikonkurenti hüpoteetilise turukäitumisega seoses väära sisulist kriteeriumi, mida Üldkohus võttis otsustavalt arvesse esialgse väite tagasilükkamisel.
5. Viienda väitega leiab apellant, et Üldkohus ei ole andnud hinnangut tühistamishagi seitsmendale väitele, kuna ta tõlgendas vääralt selle aluseks olevat argumenti, mille kohaselt on komisjon moonutanud tõendeid, põhistades statistilisi väiteid kolmandate isikute poolt teabenõuetele antud suvaliste ja puudulike vastustega, ilma et ta oleks taganud erapooliku valiku ärahoidmise.

(¹) Kokkuvõtte komisjoni 11. juuni 2019. aasta otsusest, millega tunnistatakse koondumine siseturul ja EMP lepingu toimimisega kokkusobimatuks (Juhtum M.8713 – Tata Steel/ThyssenKrupp/IV) (teatavaks tehtud numbri C(2019) 4228 all) (ELT 2021, C 24, lk 23).